

1 - שחטו שלא לאוכליו
 The משנה had said that one who Shechts a פסח on שבת for people who are ineligible to eat it, is חייב for violating שבת since the קרבן is פסול. However, if it he Shechted it for people who are eligible and ineligible, he is פטור because the קרבן is כשר.
 While neither of these הלכות is a חידוש, the משנה teaches them because it wants to teach the יהושע ור' אליעזר ר' מחלוקת that we discussed in the previous Daf regarding one who Shechted on שבת שאר זבחים לשם פסח.

1

שחטו שלא לאוכליו

<p>If one Shechts a פסח on שבת for people who are ineligible to eat it</p> <p>חייב</p> <p>...since the קרבן is פסול</p>	<p>If it was also Shechted for people who are eligible to eat it</p> <p>פטור</p> <p>...since the קרבן is כשר</p>
--	---

2 - אמר ליה רב הונא בר חיננא לבריה -
 Generally, כל המקלקלין פטורין - If one does a מלאכה which results in destruction he's פטור.
 There's a Machlokes in שבת מסכת whether we say;
 חוץ מחובל ומבעיר -
 Making a wound or fire are exceptions to this rule, because they are inherently destructive. This is also referred to as -
 מקלקל בחבורה חייב -
 The other opinion holds
 - מקלקל בחבורה פטור
 Even regarding a wound one would be פטור,

2

אמר ליה רב הונא בר חיננא לבריה...
 כל המקלקלין פטורין

There's a מחלוקת whether we say

חוץ מחובל ומבעיר

Making a wound or fire
are exceptions to this rule
because they are inherently destructive

<p>מקלקל בחבורה פטור</p>	<p>מקלקל בחבורה חייב</p>
---	---

3 unless some constructive benefit results.
 Therefore, R' Huna bar Chinenas told his son to ask זריקא -
 if we assume
 - מקלקל בחבורה פטור - why does the משנה say that a person is חייב for Shechting פסולים?
 After all, the acts of שחיטה are totally destructive!?

3

...unless some
**CONSTRUCTIVE
 BENEFIT**
 results

?

If one Shechts a פסח on שבת
for people who are ineligible to eat it

חייב

...because the קרבן is פסול

... but the acts of שחיטה
are totally destructive!?

- 4 The Gemara finds something productive about the שחיטה in each case:
- When Shechting לאוכליו - שלא לאוכליו - for people who cannot eat the קרבן - it accomplished - שאם עלו לא ירדו - If the אימורים are brought up on the מזבח they are not taken down.
 - When Shechting a בעל מום - בעל מום - it may be talking about the מום of a cataract which according to רבי עקיבא is also לא - אם עלו לא ירדו.
 - When a טריפות is found the שחיטה was productive in removing the status of נבילה.

4

There are thing productive about the שחיטה

When Shechting שלא לאוכליו	When Shechting בעל מום	When a טריפות is found
<i>it accomplished לאם עלו לא ירדו</i>	<i>it accomplished לאם עלו לא ירדו according to רבי עקיבא</i>	<i>it accomplished in removing the status of נבילה</i>

- 5 The Gemara cites a ברייתא which says that one is חייב ג' חטאות for Shechting a חטאת on שבת outside the בית המקדש for the sake of עבודה זרה. Although the meat is considered נבילה because it was Shechted for עבודה זרה, nevertheless, the שחיטה was productive in removing the status of חי' - אבר מן החי - a limb from a live animal.

5

כריתת

Shechting a חטאת on שבת outside the בית המקדש for the sake of עבודה זרה

חייב ג' חטאות

it accomplished in removing the status of אבר מן החי

- 6 The Gemara next refers back to the last statement of the Mishnah on ע"א ע"ב:
- שחטו ונודע שמשכו הבעלים את ידם או שמתו או שנטמאו - If he Shechted and then found out that the owners withdrew from it, died, or became טמא - the קרבן פסח is פסול. However, he does not have to bring a קרבן חטאת since it was an אונס - beyond his control, because he could not have known that the owners withdrew from the קרבן.
- The Gemara here deals with the issue that it's פסול, and cites a Braisa;
- בחול כי האי גונא ישרף מיד - בחול כי האי גונא ישרף מיד
- If this were to happen on ערב פסח a weekday it should be burned immediately.

6

מלפני

שחטו ונודע שמשכו הבעלים את ידם או שמתו או שנטמאו

פסול

כריתת

בחול כי האי גונא ישרף מיד

on a weekday it should be burned immediately

The קרבן חטאת does not have to be brought since it was an אונס

7 The Gemara also cites another Braisa which states;
 זה הכלל כל שפסול בגופו ישרף מיד בדם ובבעלים תעובר צורתו
 When a קרבן is
 פסול בגופו - it has an inherent פסול in the קרבן itself - such as
 פסול בגופו - it is burned right away. If it is
 פסול בגופו - an external cause - such as a שלמים
 that is פסול because of being brought after the בין
 תמיד של בין, פסול בדם או בבעלים, הערבים, or a
 פסול בגופו, we may not burn it immediately, but must wait some time before burning it. According to Rashi until the next day when it becomes נותר.

7

פסול בגופו
 לא אשמה, פאיול, נותר
 טמא, יוצא, לא אשמוי

כריתת:
 זה הכלל
 כל שפסול בגופו
 ישרף מיד

פסול משום
 דבר אחר
 we wait untill
 it becomes נותר
 to burn it

דם ובבעלים
 תעובר צורתו

8 Now, let's explain the Mishnah:
 We've learned that
 מותר הפסח שלמים -
 A פסח after Pesach - can be brought as a שלמים. So too, in
 a case where all the מנויין withdrew, since it can no longer be
 brought as a פסח it is designated to be brought as a שלמים.
 However, there a Machlokes whether;
 פסח - It must be uprooted - which means -
 Its designation changes from פסח to שלמים only at the time of
 שחיטה, if he specifically has in mind that he's Shechting it
 and until then it remains designated a פסח -
 OR -
 לא בעי עקירה
 It need not be uprooted - which means -
 At the moment it is no longer fit to be brought as a פסח it
 automatically becomes designated a שלמים.

8

שחטו ונודע
 שמשכו הבעלים את ידם
 או שמתו או שנטמאו

all the מנויין
 withdrew

שמשכו הבעלים
 את ידם

שלמים

מותר
 הפסח
 שלמים

9 Therefore, in the case of the Mishnah where he's Shechting a
 פסח with no מנויין -
 פסח - If we hold עקירה בעי,
 פסח - It is still a פסח with a פסול of פסול, which is
 considered פסול בגופו - and therefore, as the Braisa ruled -
 ישרף מיד.
 פסח - If we hold עקירה בעי,
 פסח - הוא ליה שלמים -
 It automatically became a שלמים when the מנויין withdrew,
 and it's only פסול because it was Shected after the בין
 תמיד של בין, פסול בגופו, and it requires צורה אחר -
 and be burned the next day - not like the Braisa ruled.

9

לא בעי עקירה
 הוא ליה שלמים

בעי עקירה
 הוא פסח הוא

פסול בגופו
 פסול משום
 דבר אחר

פסול בגופו
 פסול משום
 דבר אחר

לא בעי עקירה
 הוא ליה שלמים

בעי עקירה
 הוא פסח הוא

פסול בגופו
 פסול משום
 דבר אחר

פסול בגופו
 פסול משום
 דבר אחר

Apparently the כריתת holds
 שחטו ונודע שמשכו הבעלים את ידם
 או שמתו או שנטמאו
 כי עקירה

10 We will review here two of the possibilities mentioned in the Gemara that the Braisa might actually hold לא בעי עקירה - nevertheless it is פסולו בגופו, and therefore ישרף מיד.

10

The Braisa might actually hold...

לא בעי עקירה
פסולו בגופו
ישרף מיד

11 -1-
The Braisa is speaking of a case where the בעלים did not withdraw, but were טמא - and therefore, under these circumstances בעי עקירה - this פסח does NOT automatically become a שלמים, because had he not Sheched it they would have used it שני פסח. Now that he did Shecht it - it's a פסח שלא - which cannot be eaten because they are טמא - which is פסולו בגופו, and therefore ישרף מיד.

11

שחטו ונודע שמשכו הבעלים את ידם או שמתו או שנממאו

The בעלים did withdraw	The בעלים did not withdraw but were טמא
שלמים	בעי עקירה
שלמים לשם פסח פסול - שלא לשמו	פסח שלא לאוכליו
פסולו בגופו	פסולו בגופו
ישרף מיד	ישרף מיד

-2-
The Braisa is speaking of where the בעלים withdrew, and it automatically became a שלמים. However, the Braisa holds like רבי אליעזר that a שלמים לשם פסח is a פסול of פסולו - which is פסולו בגופו, and therefore ישרף מיד.

12 The Gemara discusses a related issue:
אשם שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו
When a אשם is no longer needed - for example the owner died, or fulfilled his obligation with another animal - we are required to let the animal graze until it develops a מום, at which point it is sold and the money is used for קרבנות עולה to be brought as קיי המזבח - dessert for the מזבח, so that the מזבח not be idle when there are no other קרבנות. In other words, this אשם will be re-designated an עולה.
When the animal is put out to pasture it is referred to as עולה לרעה - It has been set aside to graze.

12

אשם שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו

When a אשם is no longer needed...
...we let the animal graze until it develops a מום

עולה

אלק לניחן לרעה

13 Now, in the event that he Shechts it before it developed a מום, it would depend on several factors.
 First, there are two time frames:
 - לאחר כפרה
 After he had already used the other Korbon, but before ניתוק - before this one was put out to pasture.
 - לאחר ניתוק
 After it has been put out to pasture -
 Second, it will depend on whether we hold בעי עקירה or - לא - בעי עקירה -
 If we hold בעי עקירה - it remains an אשם until he Shechts it specifically לשם עולה. Therefore,
 - שחטו סתם פסול
 If he Shechted it with no specific intention, it's פסול because it's not an עולה yet, and it's an unnecessary אשם. This is so, both לאחר כפרה, AND לאחר ניתוק -
 However, if we hold לא בעי עקירה - it automatically becomes an עולה. Therefore,
 - שחטו סתם - would be לעולה מדאורייתא because it IS an עולה. However, it is
 - פסול מדרבנן גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה
 If we allow this, he might decide to Shecht a regular אשם for an עולה. However,
 - כשר לעולה. There is no concern, because the distinction is clear.
 This is indeed what רב said;
 - אמור רב הונא אמר רב אשם שניתק לרעיה ושחטו סתם כשר לעולה -
 Apparently Rav holds לא בעי עקירה.
 If we would want to say that Rav holds בעי עקירה, we would have to re-word Rav's statement as;
 - אשם שניתק לרעיה ושחטו לשום עולה כשר לעולה
 If he Shechted it specifically for an עולה, it indeed becomes an עולה and it's כשר.

13 If he Shechts the אשם before it developed a מום...
 Do we hold:

Two time frames:	לא בעי עקירה	בעי עקירה
	ללא כפרה	לא כפרה
	it becomes an אשם	it remains an אשם
	שחטו סתם כשר	שחטו סתם פסול
	לא בעי עקירה	לא כפרה
	לא כפרה	לא כפרה
	There is no concern	גזירה אחר כפרה אטו לפני כפרה
	אמר רב הונא אמר רב אשם שניתק לרעיה ושחטו סתם כשר לעולה	אמר רב הונא אמר רב אשם שניתק לרעיה ושחטו סתם כשר לעולה
	Apparently the רב holds לא בעי עקירה	